

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/151/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011569
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011569.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. E., trvalý pobyt hlásený v meste Spišská Nová Ves, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 14. februára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5Nt/36/2023 zo dňa 13. novembra 2023 a jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B.
z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn. 5Nt/36/2023 zo dňa 13. novembra 2023 rozhodol podľa § 411 odsek 1 Tr. poriadku s poukazom na § 9 Zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov tak, že žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX (ďalej iba „odsúdený“) o preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zamietla.

Proti uvedenému uzneseniu ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného a prokurátora okresnej prokuratúry) podal odsúdený sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia aj písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že nesúhlasí so záverom ústavu, ktorý neodporučil vyhovieť jeho žiadosti. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že jeho správanie je na požadovanej úrovni, neboli mu udelené žiadne disciplinárne tresty, je pracovne zaradený. Obžalovaný nesúhlasí s tam prezentovaným názorom, že nemá pracovné návyky, problém bol v tom, že ústav nemal dostatok pracovných príležitostí a na jeho pracovné zaradenie musel čakať dva mesiace. Program zaobchádzania plní podľa svojich možností a schopností, nie je problémový. Záverom požiadal sťažnostný súd o preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, kde má záujem pokračovať v pracovnom zaradení.

Krajský súd ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 27. decembra 2023, preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 14. februára 2024 správnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že hoci sťažnosť odsúdeného bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa dôsledne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na jeho preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia rozhodoval na verejnom zasadnutí, na ktorom sa odsúdený mal možnosť osobne zúčastniť a vyjadriť sa k dôvodom, ktoré ho k podaniu predmetného návrhu viedli. Zároveň je potrebné uviesť, že okresný súd správne a dôvodne vyhodnotil odsúdeným podaný návrh zo všetkých zákonných hľadísk, a dospel k jednoznačnému záveru, že návrhu odsúdeného nie je možné aktuálne vyhovieť. Hoci odsúdený má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, z predloženej správy z ústavu na výkon trestu, v ktorom trest odňatia slobody aktuálne vykonáva vyplýva, že program zaobchádzania plní odsúdený iba

čiasťočne. Správanie a vystupovanie síce má na požadovanej úrovni, ale k spáchanej trestnej činnosti zastáva iba čiastočne kritický postoj, neprebral plnú zodpovednosť za svoje konanie. V edukačnej oblasti je ľahkovážnejší a celkovo nebolo odporúčané odsúdeného preradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa tiež správne odôvodňoval svoje rozhodnutie tým, že odsúdený už bol opakovane odsudzovaný za spáchanie prevažne majetkových trestných činov, za ktoré mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to aj v ústavoch s minimálnym stupňom stráženia, pričom ani výkon týchto trestov nevedol k želannej náprave jeho osoby v zmysle vedenia riadneho života bez nežiadúceho protispoločenského správania. V kontexte takto zistených skutočností je aj podľa názoru krajského súdu nevyhnutné, aby náprava odsúdeného bola dovŕšená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska jeho predmetu tvoria jeden celok, krajský súd na ďalšie vecne správne závery a presvedčivú argumentáciu súdu prvého stupňa vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého uznesenia odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípuštná.